

ført i § 18, som ganske nøiagtig er overført paa det Tilfælde, hvor man har med uægte Børn at gjøre. — Vndringsforlaget under Nr. 21 til § 22 har, som Enhver vil se, kun en underordnet Betydning. Det er alene foranlediget derved, at der er Præster her i Landet, som have at modtage Jødselsanmeldelser, men som ikke kunne kaldes Sognepræster, f. Ex. Præsten ved Jødselsstiftelsen her i Kjøbenhavn. — Det Vndringsforslag, der er fremsat under Nr. 22, staaer i en vis Forbindelse med vort Forslag om det sammenlagte Ophold under § 00, idet det gaar ud paa at sætte Kommunen i Stand til i Tide at søkke sig de fornødne Oplysninger om en Persons Løbebane for at kunne have dem til Raadighed, naar Spørgsmaalet om hans Forsørgelsesret en Gang indtræder, en Bestemmelse, som jo ganske vist især vil faae sin Vigtighed under Forudsætning af, at det sammenlagte Ophold vedtages, men som dog ogsaa uden dette synes at kunne have sin Nytte. — Hvad vort Forslag til § 23 angaar, da følger det af sig selv, at vi efter hele vort System maa foreslaa, at Paragrafen udgaar. — Med Hensyn til vort Forslag til § 24 vil jeg blot tillade mig nogle faa Bemærkninger. Det afviger i to Punkter væsentlig fra Regjeringens Forslag, men da ogsaa kun i to. For det Første gaar Regjeringens forslaget ud paa at indføre den nye Regel, at den fraskilte Kones Forsørgelsessted ikke skal være Mandens, men hendes eget Jødehjem. Som bekendt, bestemmer jo den nuværende Ret, at baade Enken og den fraskilte Kone beholder det Forsørgelsessted, Manden havde ved Ægteskabets Opløsning, indtil hun erhverver et nyt. Lovforslaget gaar i den Henseende ud paa at gjøre en Forskiel mellem Enken og den fraskilte Kone. Det er forekommet os at være en Forandring, som der ikke var tilstrækkelig Grund til at foreslaa. For det Første tror jeg, at den vil være meget vanskelig at bringe i Samklang med de Grundsaetninger, vi ønske at gjøre anvendelige i § 25, hvilke jeg senere skal komme til, da denne Paragraf ikke er sat under Forhandling endnu, men dernæst er det os ikke muligt at se, hvad der egentlig skal vinde ved at forelade den gjældende Ret paa dette Punkt; det forekommer os tværtimod, at man i hvert Fald kun kan opnaa den uheldige Følge, at Kommunerne faae en Slags Interesse i at fremkalde Silksmissie. Det kunde, naar Forslaget vedtages, undertiden blive til Fordel for en Kommune at faae en Kone stilt fra sin Mand, idet den saa kunde kaste hende over paa Jødehjemmet, hvortil den nu gjældende Ret ikke indrømmer noget Saadant, thi hun skal alligevel beholde Mandens Forsørgelshjem, indtil hun erhverver sig et nyt Forsørgelsessted. Vi have derfor paa dette Punkt foreslaaet at blive staaende ved det Gjældende. Den anden Vndring, vi have tilladt os at foreslaa til § 24, er en Vndring, som har til Hensigt at forebygge nogle af de forargeligste af de

Misbrug, der have fundet Sted for at vælte Forsørgelsesbyrden fra den ene Kommune over paa den anden. Det er den Bestemmelse, der indeholdes i det sidste Stykke af den af os foreslaaede Paragraf, hvor det hedder, at naar en Kvinde, hvem det paahviler at forsørge Børn (ægte, uægte, Stedbørn, Adoptivbørn), og som, medens hun har været disses Forsørger, har modtaget Fattighjælp af saadan Art, som kan forlanges refunderet, gifter sig, medfører dette ikke nogen Forandring i Henseende til Børnenes Forsørgelsessted. Det er jo forekommet adskillige Gange, at Kommunen ved lidet opbyggelige Midler have faaet Fruentimmer, der havde Børn at forsørge, være sig ægte eller uægte, gifte med Folk fra andre Kommuner, og saaledes efter den nugjældende Lovgivning faaet Forsørgelsesbyrden for disse Børns Vedkommende væltet over paa en fremmed Kommune. Denne Fremgangsmaade vil formentlig kunne forebygges ved en Regel som denne, en Regel, som altsaa gaar ud paa, at dersom Fruentimmeret har modtaget nogensomhelst Hjælp af Fattigvæsenet, der ikke er refunderet, saa kan Kommunen skaffe hende gift med en Mand i en anden Kommune, om den har Lust, men den slipper derfor ikke af med Forsørgelsespligten lige over for Børnene. Det Gæste, som forekom os at kunne indvendes mod denne Regel, vilde jo være, hvis man af den vilde drage den Slutning, at disse Børn i Trangtilfælde skulde stilles fra Moderen og hjemsendes, men det have vi troet at kunne bøde paa ved i dette Tilfælde, som jo aldrig kan blive et Tilfælde af tynderlig Udstrækning, at sige, at Børnene ikke maa hjemsendes, men skule forørges paa det Sted, hvor Moderen er, mod Refusion af den Kommune, som bliver ved at være deres Forsørgelseskommune, uanset Ægteskabet.

Formanden: Jeg veed ikke, om jeg maatte overhøre Noget, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører ikke berørte det Vndringsforslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 3 til § 18. Jeg ønskede navnlig fremhævet, at Udvalget selv, hvad jeg formoder, foretrækker dette Vndringsforslag for det Vndringsforslag, der under Nr. 16 i Betænkningen er stillet til den samme Paragraf.

Ordføreren: Ja, dette Vndringsforslag er stillet direkte til Loven, og det er et Vndringsforslag, som væsentlig gaar ud paa at give Loven en saadan Uffattelse, at det bliver klart, hvad der i den skal forstås ved Jødestedet. Det er et Forslag, som jeg ellers ikke tror let kan fremkalde nogen Tvivl, og det er vort Ønske, at det maa blive vedtaget.

Formanden: Det er altsaa Udvalgets Mening, at det skulde foretrækkes for det i Be-